

عنوان

قانون موافقتنامه همکاری و کمک‌های متقابل در مورد موضوعات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و

دولت جمهوری ترکیه

1382, 10, 23 مصوب

ماده واحد

موافقتنامه همکاری و کمک‌های متقابل درمورد موضوعات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه مشتمل بر یک مقدمه، هجده ماده و یک ضمیمه به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

متن موافقتنامه

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه همکاری و کمک‌های متقابل در مورد موضوعات گمرکی بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت

جمهوری ترکیه

مقدمه

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه که از این پس تحت عنوان «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند؛

با در نظر گرفتن این که تخلف از قانون گمرکی برای منافع اقتصادی، تجاری، مالی، اجتماعی و فرهنگی کشورهای مربوط آنها زیان‌آور است؛

با در نظر گرفتن اهمیت اطمینان از تعیین دقیق و جمع‌آوری حقوق و عوارض گمرکی و سایر هزینه‌ها و پرداختها در هنگام ورود و صدور کالاهای، همچنین اجرای مقررات راجع به ممنوعیت‌ها و محدودیت‌ها و کنترل؛ با اعتقاد به این که تلاش برای جلوگیری از تخلف از قانون گمرکی و تلاش برای تضمین جمع‌آوری دقیق عوارض، مالیاتها و سایر هزینه‌های وارداتی و صادراتی می‌تواند از طریق همکاری بین گمرکات دوطرف مؤثرتر انجام شود؛

بانگرانی از میزان و رشد تمایلات به حمل و نقل غیرقانونی مواد مخدر و مواد روانگردان و با در نظر گرفتن این که این امر خطری برای سلامت عمومی و جامعه است؛

همچنین با توجه به کنوانسیونهای بین‌المللی مربوط (کنوانسیون نایروی) که کمک متقابل دوجانبه را تشویق می‌کند، همچنین توصیه‌نامه‌های شورای همکاری گمرکی (سازمان جهانی گمرک)؛ در موارد زیر توافق کردند :

فصل 1 - تعاریف

فصل 2 - دامنه شمول موافقتنامه

فصل 3 - دامنه شمول مساعدت

فصل 4 - مبادله اطلاعات و اسناد

فصل 5 - موارد ویژه کمک

فصل 6 - اطلاعات مربوط به حمل غیرقانونی کالاهای حساس

فصل 7 - ارسال درخواستها

فصل 8 - تحقیقات گمرکی

فصل 9 - استفاده از اطلاعات خام و تحلیلی

فصل 10 - کارشناسان و شهود

فصل 11 - مواردی که مشمول کمک نمی‌گردد

فصل 12 - هزینه‌ها

فصل 13 - اجرای موافقتنامه

فصل 14 - لازم‌اجراء شدن و فسخ

ضمیمه

ضمیمه اصول اساسی برای حفاظت اطلاعات

بند 1

- ۱ اطلاعات شخصی که به طور خودکار پردازش می‌شوند باید : الف - به طور منصفانه و قانونی به دست آمده و به همین طریق پردازش شوند. ب - برای مقاصد مشخص و مشروع ذخیره شده و در جهتی مغایر با این مقاصد به کار برده نشوند. پ - با توجه به مقاصدی که برای آنها این اطلاعات ذخیره می‌شوند، کافی و مرتبط بوده و اضافه نباشند. ت - دقیق باشند و در صورت لزوم به روز نگهداری شوند. ث - به شکلی نگهداری شوند

که امکان شناسائی اطلاعات را در مدت مورد لزوم برای مقاصدی که این اطلاعات ذخیره می‌شوند، فراهم سازند.

بند 2

- 2- اطلاعات شخصی، منشاء نژادی، عقاید سیاسی یا مذهبی یا سایر اعتقادات، همچنین اطلاعات شخصی مربوط به سلامتی یا زندگی جنسی را نمی‌توان پردازش کرد. اطلاعات شخصی مربوط به محکومیتهای کیفری را نمی‌توان بهطور خودکار پردازش کرد مگر این‌که قانون داخلی تضمین لازم را فراهم سازد.

بند 3

- 3- تدابیر امنیتی مناسب برای حفظ و نگهداری اطلاعات شخصی ذخیره شده در پرونده اطلاعات خودکار در قبال تحریب غیرمجاز یا ضرر و زیان اتفاقی و همچنین در مقابل دسترسی، تغییر یا انتشار غیرمجاز، اتخاذ خواهد شد.

بند 4

- 4- هر شخص باید بتواند : الف - پرونده‌های اطلاعات خودکار شخصی، مقاصد عمدۀ آن، همچنین هویت و اقامت دائمی یا محل اصلی کار بازرسی کننده پرونده را ایجاد کند. ب - در فواصل زمانی مناسب و بدون تأخیر یا هزینه زیاد، از وجود اطلاعات شخصی مربوط به خود در پرونده اطلاعاتی خودکار و همچنین از مکاتبه و ارسال این‌گونه اطلاعات به روش هوشمند اطمینان حاصل نماید. پ - حسب مورد، این اطلاعات را در صورتی که مخالف مقررات قوانین داخلی، پردازش شده باشند با رعایت ضوابط مندرج در اصول (1) و (2) این ضمیمه اصلاح یا محو کند. ت - چنانچه درخواست برای مکاتبات یا حسب مورد، تأیید، اصلاح یا محو داده‌ها به صورت مندرج در بندهای (ب) و (پ) اصول (1) و (2) این ضمیمه رعایت نشده باشد، اقدامات مقتضی را انجام دهد.

بند 5

جزء

- 1-5 هیچ‌گونه استثنای بر مقررات مندرج در اصول (۱)، (۲) و (۴) این ضمیمه بجز حدود تعریف شده در این اصل، مجاز نخواهد بود.

جزء

- 2-5 لغو بخشی از مقررات مندرج در اصول (۱)، (۲) و (۴) این ضمیمه چنانچه این لغو به موجب قانون طرف متعاهد پیش‌بینی شده باشد و اقدام لازم در راستای موارد زیر محسوب شود، مجاز خواهد بود: الف - حفظ امنیت کشور، اینمی جامعه، منافع پولی کشور یا ممانعت از تخلفات کیفری؛ ب - حفظ موضوع داده‌ها یا حفظ حقوق و آزادی دیگران.

جزء

- 3-5 محدودیت‌های مربوط به اعمال حقوق مشخص شده در بندهای (ب)، (پ) و (ت) اصل (۴) این ضمیمه می‌تواند به موجب قانون و با توجه به پروندهای اطلاعات خودکار شخصی مورد استفاده برای آمار یا مقاصد تحقیقات علمی که ظاهراً هیچ‌گونه خطری برای نقض محترمانه بودن اطلاعات ندارد، ایجاد شود.

بند 6

- 6 هر طرف متعاهد تعهد می‌کند مجازاتها و چارچوئی‌های مناسب را برای تخطی از مقررات قوانین داخلی به منظور اجرای اصول اساسی مندرج در این ضمیمه ایجاد کند.

بند 7

- 7 هیچ‌یک از مقررات این ضمیمه نباید به‌گونه‌ای تفسیر شود که موجب محدودکردن، لطمه زدن به امکان انجام اقدام حفاظتی، نسبت به اطلاعات، از سوی یک طرف متعاهد، بیشتر از آنچه که در این ضمیمه تصریح شده، گردد.

مقدمه:

دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت جمهوری ترکیه که از این پس تحت عنوان «طرفهای متعاهد» نامیده می‌شوند؛

با در نظر گرفتن این که تخلف از قانون گمرکی برای منافع اقتصادی، تجاری، مالی، اجتماعی و فرهنگی کشورهای مربوط آنها زیان‌آور است؛

با در نظر گرفتن اهمیت اطمینان از تعیین دقیق و جمع‌آوری حقوق و عوارض گمرکی و سایر هزینه‌ها و

پرداختها در هنگام ورود و صدور کالاها، همچنین اجرای مقررات راجع به ممنوعیت‌ها و محدودیت‌ها و کنترل؛ با اعتقاد به این که تلاش برای جلوگیری از تخلف از قانون گمرکی و تلاش برای تضمین جمع‌آوری دقیق عوارض، مالیاتها و سایر هزینه‌های وارداتی و صادراتی می‌تواند از طریق همکاری بین گمرکات دوطرف مؤثرتر انجام شود؛
با نگرانی از میزان و رشد تمایلات به حمل و نقل غیرقانونی مواد مخدر و مواد روانگردان و با در نظر گرفتن این که این امر خطری برای سلامت عمومی و جامعه است؛
همچنین با توجه به کنوانسیون‌های بین‌المللی مربوط (کنوانسیون نایروی) که کمک متقابل دوجانبه را تشویق می‌کند، همچنین توصیه‌نامه‌های شورای همکاری گمرکی (سازمان جهانی گمرک)؛ در موارد زیر توافق کردند :

فصل 1 - تعاریف

ماده 1

- از لحاظ این موافقتنامه : 1 - اصطلاح «قانون گمرکی» به مقررات وضع شده به وسیله قوانین و مقررات مربوط به واردات، صادرات و ترانزیت کالا یا هر روش گمرکی اطلاق می‌شود. اعم از این که مربوط به حقوق گمرکی و عوارض یا هرگونه عوارض دیگر که توسط گمرکات اخذ می‌شود، یا مربوط به اقدامات راجع به ممنوعیت‌ها و محدودیت‌ها یا کنترل‌هایی که توسط گمرکات صورت می‌گیرد، باشد؛ 2 - اصطلاح «حقوق و عوارض گمرکی» به حقوق گمرکی و هرگونه حقوق و عوارض، مالیات و پرداختها یا سایر هزینه‌هایی که در ارتباط با واردات یا صادرات کالا جمع‌آوری می‌شود به استثناء هزینه‌ها و وجودی که در حد هزینه تقریبی خدمات انجام شده است اطلاق می‌شود؛ 3 - اصطلاح «تخلفات گمرکی» به هرگونه نقض یا مبادرت به نقض قانون گمرکی اطلاق می‌شود؛ 4 - اصطلاح «شخص» به هر شخص حقیقی یا حقوقی اطلاق می‌شود؛ 5 - اصطلاح «داده‌های شخصی» به داده‌های راجع به شخص شناخته شده یا قابل شناسائی اطلاق می‌شود؛ 6 - اصطلاح «اطلاعات خام» به هرگونه داده‌ها، اسناد، گزارشها، نسخه‌های گواهی شده یا تصدیق شده مربوط به آنها یا سایر مکاتبه‌ها اطلاق می‌شود؛ 7 - اصطلاح «اطلاعات تحلیلی» به اطلاعات پردازش شده و یا تجزیه و تحلیل شده که حکایت از اشاره به یک تخلف گمرکی دارد، اطلاق می‌شود؛ 8 - اصطلاح «مواد مخدر» به هر

ماده اصلی طبیعی یا ترکیبی که در فهرست‌های (1) و (2) معاهده واحد مواد مخدر مصوب 1961 میلادی (1351 هجری شمسی) است اطلاق می‌شود؛ 9 - اصطلاح «مواد روانگردان» به هر ماده اصلی طبیعی یا ترکیبی که در فهرست‌های (1)، (2)، (3) و (4) کنوانسیون مواد روانگردان مصوب 1971 میلادی (1349 هجری شمسی) سازمان ملل متحد است اطلاق می‌شود؛ 10 - اصطلاح «پیش‌ماده‌های شیمیائی» به مواد شیمیائی کنترل شده مورد مصرف در تولید مواد مخدر و مواد روانگردان که در فهرست‌های (1) و (2) کنوانسیون سازمان ملل متحد برای مبارزه با قاچاق مواد مخدر و داروهای روانگردان مصوب 1998 میلادی (1367 هجری شمسی) است، اطلاق می‌شود؛ 11 - اصطلاح «گمرک درخواست کننده» به گمرکی اطلاق می‌شود که درخواست مساعدت می‌کند؛ 12 - اصطلاح «گمرک درخواست شونده» به گمرکی اطلاق می‌شود که از آن درخواست مساعدت می‌شود؛ 13 - اصطلاح «گمرک» یعنی: برای جمهوری اسلامی ایران، گمرک جمهوری اسلامی ایران؛ برای جمهوری ترکیه، معاونت گمرکی نخستوزیری .

فصل 2 - دامنه شمول موافقنامه

ماده 2

بند 1

- 1 هر یک از طرفهای متعاهد باید کلیه کمکها براساس این موافقنامه را طبق قوانین داخلی خود و در چارچوب صلاحیت و منابع در دسترس گمرک خود انجام دهد.

بند 2

- 2 گمرکات طرفها می‌بایست همیگر را در جلوگیری، بررسی و مبارزه با تخلفات گمرکی طبق مقررات این موافقنامه یاری و با یکدیگر همکاری نمایند .

فصل 3 - دامنه شمول مساعدت

3 ماده

بند ۱

- 1- بنا به درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر می‌باشد که اطلاعات خام و تحلیلی را که ممکن

است به تضمین اجرای قانون از جمله موارد زیر کمک نماید، فراهم نماید: الف - اطمینان از ارزیابی دقیق حقوق و عوارض گمرکی؛ ب - ارزیابی دقیق ارزش کالا جهت مقاصد گمرکی؛ پ - تعیین طبقه‌بندی تعرفه‌ای و تعیین مبدأ کالا؛ ت - اطمینان از اجرای دقیق رویه‌های گمرکی

بند 2

- 2- کمک به گونه‌ای که در این موافقنامه پیش‌بینی شده است شامل اطلاعات خام و تحلیلی مربوط به موارد زیر خواهد بود اما منحصر به آنها نمی‌شود: الف - انجام اقداماتی که ممکن است در جلوگیری از تخلفات مفید باشد خصوصاً اتخاذ ابزارهای ویژه جهت مبارزه با تخلفات؛ ب - شیوه‌های جدید ارتکاب تخلف؛ پ - مشاهدات و یافته‌های حاصل از اعمال موفقیت‌آمیز کمکها و فنون اجرائی جدید؛ و ت - فنون و شیوه‌های پیشرفته جهت انجام تشریفات گمرکی مربوط به بار و مسافر.

فصل 4 - مبادله اطلاعات و اسناد

۴ ماده

1-بند

- 1بنا به درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر می‌بایست تمام اطلاعات از جمله نسخه‌های اسناد گمرکی و حمل، نسخه‌های گواهی شده آنها(در صورت درخواست) و اطلاعات مربوط به اقدامات اعم از انجام شده یا آتی که باعث ایجاد یک تخلف از قانون گمرکی مورد اجرا در طرف درخواست کننده شود یا ممکن است باعث آن شود را فراهم کند.

٢

- 2 بنا به درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر می‌بایست اطلاعات مربوط به اصالت اسناد رسمی را که در جهت تأیید اظهارنامه ارائه شده به گمرک طرف درخواست کننده تهیه شده است، ارسال نماید.

بند 3

- 3 هرگونه اطلاعات خام و تحلیلی که به موجب این موافقتنامه مبادله خواهد شد، باید به همراه تمام اطلاعات مربوط جهت تفسیر یا بهره‌برداری از آن باشد.

ماده 5

بند 1

- 1 بنا به درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر اطلاعات خام و تحلیلی مربوط به موضوعات ذیل را ارسال خواهد کرد: الف - آیا کالاهایی که به داخل قلمرو گمرکی طرف متعاهد درخواست کننده وارد می‌شود، قانوناً از قلمرو گمرکی طرف متعاهد درخواست شونده صادر شده‌اند؟ ب - آیا کالاهایی که از قلمرو گمرکی طرف متعاهد درخواست کننده صادر می‌شود، قانوناً به قلمرو گمرکی طرف متعاهد درخواست شونده وارد شده‌اند؟ پ - آیا کالاهای ترانزیتی به طور قانونی از قلمرو طرف درخواست شونده حمل شده‌اند؟

بند 2

- 2 این چنین اطلاعات خام و تحلیلی بایستی رویه‌های گمرکی مورد استفاده جهت ترجیح کالاها را مشخص نماید.

ماده 6

بند 1

- 1اگر گمرک طرف درخواست شونده اطلاعات درخواست شده را نداشته باشد بایستی اقداماتی را جهت دستیابی به این اطلاعات انجام دهد، درست مثل این‌که این‌گونه اقدامات را از طرف خود و با رعایت قوانین مورد اجرا در قلمرو دولت خود انجام می‌دهد.

بند 2

- 2اگر گمرک طرف درخواست کننده قادر به برآوردن درخواست مشابهی از سوی طرف درخواست شونده نباشد، بایستی به این حقیقت در درخواستش اشاره نماید، در این صورت، موافقت با چنین درخواستی بنا به نظر گمرک درخواست شونده خواهد بود.

ماده 7

-بند 1

- 1اصل اسناد فقط در مواردی خواسته می‌شود که رونوشت‌های گواهی شده یا برابر با اصل شده، کافی نباشد، اصل اسناد تهیه شده باید هر چه زودتر، برگشت داده شود. حقوق گمرک درخواست شونده یا طرفهای ثالث در این رابطه محفوظ باقی بماند.

بند 2

- 2اطلاعات خام و تحلیلی مورد درخواست را می‌توان به شکل رایانه‌ای انتقال داد، مگر این که طرف درخواست کننده، مخصوصاً اسناد اصلی یا رونوشت‌ها را درخواست نماید. هرگاه اطلاعات بر پایه رایانه تهیه گردد، بایستی توضیحات لازم جهت تفسیر و استفاده از این اطلاعات خام و تحلیلی را دربر گیرد.

فصل 5 - موارد ویژه کمک

ماده 8

-بنا به درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر می‌بایست در چارچوب صلاحیت و منابع موجود خود موارد زیر را کنترل نماید: الف - اشخاص شناخته شده یا مظنون به ارتکاب تخلف از قانون گمرکی؛ ب - کالاهای شناخته شده یا مظنون به این که موضوع تخلف گمرکی قرار گرفته‌اند؛ پ - وسائل نقلیه شناخته شده یا مظنون به استفاده جهت ارتکاب تخلفات گمرکی.

فصل 6 - اطلاعات مربوط به حمل غیرقانونی کالاهای حساس

ماده 9

-بند 1

- 1 گمرکات می‌بایست به ابتکار خود یا بنا به درخواست، تمام اطلاعات مربوط به هر اقدامی را که صورت گرفته یا قرار است صورت بگیرد و موجب ایجاد تخلفی از قانون گمرکی یک طرف درخصوص حمل غیرقانونی موارد زیر می‌شود یا ممکن است بشود، برای یکدیگر فراهم نمایند:

الف - اسلحه، موشک، مواد منفجره و هسته‌ای؛

ب - آثار هنری که دارای ارزش مهم تاریخی، فرهنگی یا باستان‌شناسی باشند؛

پ - مواد مخدر، مواد روانگردان، پیش ماده‌های شیمیائی و مواد سمی، همچنین موادی که برای محیط زیست و بهداشت عمومی خطرناک است؛

ت - کالاهای مشمول نرخ بالای حقوق و عوارض گمرکی.

بند 2

- 2 اطلاعات خام دریافت شده به موجب این ماده ممکن است به بخش‌های دولتی مربوطه طرف درخواست کننده انتقال داده شود. در هر صورت این اطلاعات نباید به کشورهای ثالث انتقال داده شود.

فصل 7 - ارسال درخواستها

ماده 10

بند 1

- 1 همکاری و مساعدت مذکور در این موافقتنامه می‌بایست از طریق گمرکات طرفهای متعاهد صورت پذیرد.
گمرکات دو طرف می‌بایست به طور متقابل در مورد تهیه و تنظیم اسناد برای این منظور موافقت کنند.

بند 2

- 2 درخواستها به موجب این موافقتنامه باید به صورت کتبی انجام شود. درخواستها باید حاوی محتویات لازم برای به اجراء درآوردن آن باشد. در موقع استثنائی درخواستها میتوانند به صورت شفاهی ارائه شوند اما باید فوراً به صورت نوشتاری تأیید بشوند.

بند 3

- 3 درخواستها به موجب بند (1) این ماده می‌بایست حاوی موارد زیر باشند: الف - گمرک درخواست کننده؛ ب - اقداماتی که مورد تقاضا است (درصورت وجود)؛ پ - موضوع و دلیل تقاضا؛ ت - قوانین و سایر اقدامات قانونی که مربوط به هدف آن تقاضا است؛ ث - اطلاعات خام و تحلیلی در رابطه با اشخاصی که با تحقیق در ارتباطند؛ ج - خلاصه‌ای از حقایق مربوط به هدف تقاضا.

بند 4

- 4 درخواستها باید به زبان رسمی طرف درخواست شونده یا به زبان انگلیسی ارائه شود.

بند 5

- 5 از نظر این موافقتنامه، گمرکات طرفها باید مأموران مسؤول مکاتبات را تعیین و فهرستی که حاوی نام، عنوان، شماره‌های تلفن و دورنگار مأموران یاد شده باشد، را مبادله نمایند.

فصل 8 - تحقیقات گمرکی

ماده 11

بند 1

- 1 در صورت درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر باید تحقیقاتی را که مربوط به اقداماتی است که قانون گمرکی جاری در قلمرو گمرکی طرف درخواست کننده نقض می‌کند یا ممکن است آن را نقض کند شروع کند، نتیجه چنین بررسی باید به اطلاع طرف درخواست کننده رسانده شود.

بند 2

- 2 این تحقیقات باید در چارچوب قانون جاری در قلمرو گمرکی کشور طرف درخواست شونده به عمل آید، گمرک طرف درخواست شونده باید به گونه‌ای عمل کند که گویا از طرف خود اقدام می‌نماید.

بند 3

- 3 در موارد خاص، مأموران گمرک یک طرف با موافقت گمرک طرف دیگر، می‌توانند در قلمرو طرف اخیر الذکر برای رسیدگی به تخلفات از قوانین گمرکی طرف درخواست کننده، حضور یابند.

بند 4

- 4 مأمور گمرک طرف درخواست کننده می‌بایست در قلمرو طرف درخواست شوند، مطابق بند (3) این ماده، تنها به عنوان مشاور عمل کند و نباید تحت هیچ شرایطی فعالانه در رسیدگی شرکت نماید و نه با کسانی که مورد تحقیق و بازپرسی هستند ملاقات و نه در فعالیتهای تحقیق شرکت نماید.

بند 5

- 5 در مواقعي که مأموران گمرک درخواست کننده در قلمرو طرف دیگر مطابق با ضوابط مقرر در بند (3) این ماده حاضر می‌شوند، بایستی همیشه قادر به تأمین دلیل صلاحیت اداری خود باشند.

فصل 9 - استفاده از اطلاعات خام و تحلیلی

ماده 12

بند 1

- 1 اطلاعات خام و تحلیلی دریافت شده به موجب این موافقنامه، می‌تواند در مراحل اداری، بازرسی و قضائی مورد استفاده قرار گیرد. این اطلاعات نبایستی برای اهدافی به جز آنچه که در این موافقنامه مشخص شده است مورد استفاده قرار گیرد. اطلاعات یاد شده می‌تواند برای سایر اهداف، صرفاً با رضایت کتبی گمرکی که آنها را تهیه کرده است، مورد استفاده قرار گیرد.

بند 2

- 2 هرگونه درخواست و اطلاعات خام و تحلیلی دریافت شده به موجب این موافقنامه محترمانه تلقی می‌شود و این اطلاعات محترمانه باید از حمایتی برخوردار باشند که همان اطلاعات خام و تحلیلی به موجب قوانین لازم‌الاجراء طرف درخواست کننده از آن برخوردار هستند.

فصل 10 - کارشناسان و شهود

ماده 13

بند 1

- 1 بنا به درخواست گمرک یک طرف، گمرک طرف دیگر می‌تواند به مأموران خود اجازه دهد به عنوان کارشناس یا شاهد در مراحل دادرسی اداری یا قضائی در قلمرو طرف دیگر حاضر شوند و اطلاعاتی را که می‌تواند در مراحل دادرسی مهم تلقی شود، تهیه نمایند.

بند 2

- 2 گمرک طرف درخواست‌کننده وظیفه دارد به موجب بند (1) این ماده کلیه تدابیر لازم برای حفظ امنیت شخصی مأموران را در طی اقامت آنها در قلمرو کشور خود در نظر بگیرد. هزینه‌های ایاب و ذهب و روزانه این مأموران بایستی توسط گمرک درخواست‌کننده تأمین شود.

فصل 11 - مواردی که مشمول کمک نمی‌گردد

ماده 14

-بند 1

- ۱اگر کمک به نظر گمرک درخواست شونده، حاکمیت، امنیت یا سایر منافع اساسی دولت متبع آن را نقض کند یا با قوانین داخلی آن مغایر باشد، می‌تواند از ارائه کمک براساس این موافقتنامه به طور کلی یا جزئی خودداری نماید یا ارائه کمک مورد درخواست را منوط به برخی شرایط مشخص نماید.

بند 2

- ۲اگر از ارائه کمک امتناع شود، علت امتناع باید به صورت مكتوب و بدون تأخیر به طرف درخواست کننده ابلاغ گردد.

بحث مساعدتهای فنی

ماده 15

- گمرکات به وسیله یک برنامه مورد توافق دوجانبه می‌باشد کمکهای فنی از جمله موارد زیر را به یکدیگر ارائه دهد: الف - مبادله اطلاعات و تجربیات درمورد استفاده از تجهیزات فنی برای بازرگانی. ب - آموزش مأمورین گمرک. پ - مبادله کارشناسان در موضوعات گمرکی. ت - مبادله اطلاعات ویژه، علمی و فنی مربوط به اعمال مؤثر قانون گمرکی.

فصل 12 - هزینه‌ها

ماده 16

-بند 1

- ۱طرفهای متعاهد به طور معمول از تمامی ادعاهای مربوط به جبران هزینه‌های صرف شده در اجرای این موافقتنامه بجز هزینه‌های مربوط به شهود، حق‌الزحمه کارشناسان و هزینه‌های مربوط به مترجمینی که کارمندان دولت نیستند، صرف‌نظر خواهند نمود.

بند 2

- 2 در صورتی که برای اجرای درخواستی، هزینه‌های اساسی و فوق العاده مورد نیاز بوده یا باشد، طرفهای متعاهد به منظور تعیین قبود و شرایطی که به موجب آنها درخواست اجرا خواهد شد و همچنین روشی که به موجب آن هزینه‌ها تقبل خواهد شد، مشورت خواهند کرد.

بند 3

- 3 هزینه‌های انجام شده در اجرای ماده (15) این موافقنامه، منوط به انجام مذاکرات دیگری بین گمرکات خواهد بود.

فصل 13 - اجرای موافقنامه

ماده 17

- بند 1

- 1 گمرکات تدابیری اتخاذ خواهند نمود که مأموران مسؤول تحقیق یا مبارزه با تخلفات گمرکی آنها، روابط مستقیم خود را با یکدیگر حفظ نمایند.

بند 2

- 2 گمرکات در مورد ترتیبات جزئی ساده کردن اجرای این موافقنامه تصمیم‌گیری خواهند نمود.

بند 3

- 3 گمرکات با توافق دو جانبی، تلاش خواهند کرد هرگونه مسأله و تردید ناشی از تفسیر یا کاربرد این موافقنامه را حل نمایند.

بند 4

- 4 اختلافاتی که برای آنها راه حلی وجود ندارد، بایستی از طریق دیپلماتیک حل و فصل شوند.

فصل 14 - لازم الاجراء شدن و فسخ

بند 1

- 1 این موافقتنامه سی روز پس از تبادل اطلاعیه‌های طرفهای متعاهد از طریق دیپلماتیک مبنی بر این که تشریفات داخلی لازم برای لازم‌الاجراء شدن این موافقتنامه انجام شده است، لازم‌الاجراء خواهد شد.

بند 2

- 2 این موافقتنامه برای مدت نامحدود اعتبار خواهد داشت. این موافقتنامه سه ماه بعد از تاریخی که هر یک از طرفها با اطلاعیه کتبی از طریق دیپلماتیک تمایل خود را برای فسخ این موافقتنامه به طرف دیگر اعلام نماید فسخ می‌گردد. با این وجود اقدامات در جریان در زمان فسخ موافقتنامه، طبق مفاد این موافقتنامه تا حصول نتیجه ادامه خواهدیافت. در تأیید مطالب فوق، امضاء کنندگان ذیل که از صلاحیت کافی در این ارتباط برخوردارند این موافقتنامه را که شامل یک مقدمه، چهارده فصل و هجده ماده و یک ضمیمه است امضاء می‌نمایند. این موافقتنامه در آنکارا در تاریخ 23 نوامبر 2000 برابر با سوم آذرماه 1379 هجری شمسی، در سه نسخه به زبانهای فارسی، ترکی و انگلیسی منعقد شد و تمام متون دارای اعتبار یکسان است. در صورت اختلاف در تفسیر، متن انگلیسی ملاک عمل خواهد بود. از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران از طرف دولت جمهوری ترکیه دکتر مهدی کرباسیان استادیار نوزات سایگیلی او غلو معاون وزیر امور اقتصادی و دارائی معاون گمرکی نخست وزیری رئیس کل گمرک جمهوری اسلامی ایران جمهوری ترکیه

ضمیمه

ضمیمه اصول اساسی برای حفاظت اطلاعات

بند 1

- 1 اطلاعات شخصی که به طور خودکار پردازش می‌شوند باید : الف - به طور منصفانه و قانونی به دست آمده و به همین طریق پردازش شوند. ب - برای مقاصد مشخص و مشروع ذخیره شده و در جهتی مغایر با این مقاصد به کار برده نشوند. پ - با توجه به مقاصدی که برای آنها این اطلاعات ذخیره می‌شوند، کافی و مرتبط بوده و اضافه نباشد. ث - دقیق باشند و در صورت لزوم به روز نگهداری شوند. ش - به شکلی نگهداری شوند که امکان شناسائی اطلاعات را در مدت مورد لزوم برای مقاصدی که این اطلاعات ذخیره می‌شوند، فراهم سازند.

بند 2

- 2 اطلاعات شخصی، منشاء نژادی، عقاید سیاسی یا مذهبی یا سایر اعتقادات، همچنین اطلاعات شخصی مربوط به سلامتی یا زندگی جنسی را نمی‌توان پردازش کرد. اطلاعات شخصی مربوط به محکومیتهای کیفری را نمی‌توان به طور خودکار پردازش کرد مگر این‌که قانون داخلی تضمین لازم را فراهم سازد.

بند 3

- 3 تدابیر امنیتی مناسب برای حفظ و نگهداری اطلاعات شخصی ذخیره شده در پرونده اطلاعات خودکار در قبال تحریب غیرمجاز یا ضرر و زیان اتفاقی و همچنین در مقابل دستری، تغییر یا انتشار غیرمجاز، اتخاذ خواهد شد.

بند 4

- 4 هر شخص باید بتواند : الف - پرونده‌های اطلاعات خودکار شخصی، مقاصد عمدۀ آن، همچنین هویت و اقامت دائمی یا محل اصلی کار بازرگانی کننده پرونده را ایجاد کند. ب - در فواصل زمانی مناسب و بدون تأخیر یا هزینه زیاد، از وجود اطلاعات شخصی مربوط به خود در پرونده اطلاعاتی خودکار و همچنین از مکاتبه و ارسال این‌گونه اطلاعات به روش هوشمند اطمینان حاصل نماید. پ - حسب مورد، این اطلاعات را در صورتی که مخالف مقررات قوانین داخلی، پردازش شده باشند با رعایت ضوابط مندرج در اصول (1) و (2) این ضمیمه اصلاح یا محو کند. ث - چنانچه درخواست برای مکاتبات یا حسب مورد، تأیید، اصلاح یا محو داده‌ها به

صورت مندرج در بندهای (ب) و (پ) اصول (1) و (2) این ضمیمه رعایت نشده باشد، اقدامات مقتضی را انجام دهد.

بند 5
جزء 5

- 1-5 هیچ‌گونه استثنای بر مقررات مندرج در اصول (1)، (2) و (4) این ضمیمه بجز حدود تعریف شده در این اصل، مجاز نخواهد بود.

جزء 5

- 2-5 لغو بخشی از مقررات مندرج در اصول (1)، (2) و (4) این ضمیمه چنانچه این لغو به موجب قانون طرف متعاهد پیش‌بینی شده باشد و اقدام لازم در راستای موارد زیر محسوب شود، مجاز خواهد بود: الف - حفظ امنیت کشور، ایمنی جامعه، منافع پولی کشور یا ممانعت از تخلفات کیفری؛ ب - حفظ موضوع داده‌ها یا حفظ حقوق و آزادی دیگران.

جزء 5

- 3-5 محدودیت‌های مربوط به اعمال حقوق مشخص شده در بندهای (ب)، (پ) و (ت) اصل (4) این ضمیمه می‌تواند به موجب قانون و با توجه به پرونده‌های اطلاعات خودکار شخصی مورد استفاده برای آمار یا مقاصد تحقیقات علمی که ظاهراً هیچ‌گونه خطری برای نقض محترمانه بودن اطلاعات ندارد، ایجاد شود.

بند 6

- 6 هر طرف متعاهد تعهد می‌کند مجازاتها و چاره‌جوئی‌های مناسب را برای تخطی از مقررات قوانین داخلی به منظور اجرای اصول اساسی مندرج در این ضمیمه ایجاد کند.

بند 7

- 7 هیچ‌یک از مقررات این ضمیمه نباید به‌گونه‌ای تفسیر شود که موجب محدودکردن، لطمه زدن به امکان انجام اقدام حفاظتی، نسبت به اطلاعات، از سوی یک طرف متعاهد، بیشتر از آنچه که در این ضمیمه تصریح شده، گردد.

موخره

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقنامه شامل مقدمه و هجده ماده و یک ضميمه در جلسه علنی روز سهشنبه مورخ بیست و سوم دی ماه یکهزار و سیصد و هشتاد و دو مجلس شورای اسلامی تصویب و نظر شورای نگهبان در مهلت مقرر موضوع اصل نود و چهارم (94) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران واصل نگردید.

امضاء

رئیس مجلس شورای اسلامی – مهدی کروبی